

Mật Tạng Bộ 2 _ No.1011 (Tr.680_ Tr.682)

PHẬT NÓI KINH VÔ LƯỢNG MÔN VI MẬT TRÌ

(Một tên gọi là: **Thành Đạo Giáng Ma được Nhất Thiết Trì**)

Hán dịch: Đời Ngô_ Nguyệt Chi Ưu Bà Tắc CHI KHIÊM

Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy. Một thời Đức Phật đến tịnh xá **Đại Thọ** ở nước **Duy Gia Ly**

Đức Phật bảo Hiền Giả **Đại Mục Kiên Liên**: "Ông hãy đi thỉnh Tỳ Kheo đang dạo chơi ở ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, là Đệ Tử Hạnh với Bồ Tát Hạnh, khiến tập hội"

Mục Liên nhận lời dạy, bước lên đỉnh Tu Di, dùng Thần Lực của Đạo, vòng khắp cõi Phật, cất tiếng báo cho biết. Lúc đó, Tịnh Xá có bốn mươi vạn Tỳ Kheo tập hội. Lại hiện **Thần Túc** khiến cho Thiên Hạ đó đi theo Tỳ Kheo đều hội họp ở Tịnh Xá, cúi đầu lễ rồi trụ một bên.

Đức Phật lại bảo **Tuệ Kiến Bồ Tát, Kính Thủ Bồ Tát, Trừ Ưu Bồ Tát, Ngũ Giới Bồ Tát, Khứ Cái Bồ Tát, Khuy Âm Bồ Tát, Đãi Khí Bồ Tát, Chúng Thủ Bồ Tát, Biện Âm Bồ Tát, Tử Thị Bồ Tát**: "Các ông hãy đi đến vô ương số nước Phật ở mười phương, thỉnh các vị Nhất Sinh Bồ Xứ, Vô Sở Tùng Sinh Pháp Nhãn với Bất Thoái Chuyển, Tín Giải Bồ Tát đều khiến hội họp tại đây"

Liên đều nhận lời dạy để làm cảm ứng. Thời có tám trăm ức Nhất Sinh Bồ Xứ Bồ Tát, ba trăm ức Đắc Vô Sở Tùng Sinh Pháp Nhãn Bồ Tát, một trăm ức Bất Thoái Chuyển Bồ Tát, sáu trăm ức Tín Giải Bồ Tát đều vâng theo Thánh Chỉ của Đức Phật, dùng Thần Túc đến dự hội.

Hiền Giả Xá Lợi Phất thấy Đại Chúng tập hội, khởi tâm nghĩ rằng: "Nên hỏi Đức Như Lai về Hạnh màu nhiệm, diễn hiện điều thiết yếu ấy khiến cho các Bồ Tát, tất cả mong ước đều được **vô ngại biện**, từ xa nghe mười phương chư Phật ở vô số cõi nước nói Pháp, nhớ niệm chẳng quên, đến ở Đạo của Vô Thượng Chính Chân làm Tối Chính Giác, mau khiến cho Bồ Tát được bốn Thanh Tịnh. Nhóm nào là bốn? Một là **Nhân Tịnh** (người trong sạch), hai là **Pháp Tịnh**, ba là **Tuệ Tịnh**, bốn là **Phật Quốc nghiêm tịnh**. Cũng mau khiến cho Bồ Tát được bốn **Nguyện Duyệt**. Nhóm nào là bốn? Một là **Thân hoà duyệt**, hai là **Ngôn hoà duyệt**, ba là **Ý hoà duyệt**, bốn là **Diệt hoà duyệt**. Đã được bốn **Nguyện Duyệt** liền vào bốn **Trì Môn**. Nhóm nào là bốn? Một là **Như Văn Hành Nhập Trì Môn**, hai là **Nội Tâm Nhãn Nhập Trì Môn**, ba là **Nhân Căn Đức Nhập Trì Môn**, bốn là **Tri Hành Báo Thiện Nhập Trì Môn**"

Xá Lợi Phất suy nghĩ: "**Thanh Tịnh Vô Lượng Tuệ Địa** của Bồ Tát đó khiến Đức Phật nói"

Khi ấy Đức Phật khen ngợi Hiền Giả Xá Lợi Phất rằng: "Lành thay ! Ý chí muốn khiến cho các Bồ Tát mau thành Trì Hạnh.

Này Xá Lợi Phất ! Bồ Tát hành câu thiết yếu của Trì (Trì Yếu Cú) này, mau vào vô lượng Môn, được Trì nhỏ nhiệm kín đáo (Vi Mật Trì). Ấy là **Vô Vi, Vô Hưởng, Như Chính Ý Giải** làm ứng, làm diệt, bên trong sáng tỏ thuận Đạo làm dấu vết trên hành vi, như **Hạnh Vi Diệu** chẳng động, vắng lặng, vô lượng vô thượng nhỏ nhiệm kín đáo (vi mật), không dơ bẩn, trong sạch tự nhiên. Ấy là không có (vô), ấy là không có chỗ nhiễm dính (vô sở trước), sáng tỏ Quả vui thích mà đại dũng làm điều được ngợi khen (mỹ dự). Động, không có động, dùng Chính Động gần sát Đạo. Nhân hay khéo cùng dạo chơi, không có trở ngại, vào các Pháp Môn, kiên quyết mà có Thế Quang (ánh sáng có thế lực) soi chiếu rộng lớn, từ xa phân tích nhóm ý (Đẳng Ý), không có gì không vào được, chẳng phải đoán, giữ lấy điều thật

Như vậy Xá Lợi Phất ! Hành trì Bồ Tát chẳng có số đếm, hành vô số Pháp giúp cho điều chưa biết, cho nên các Pháp chặt đứt hiểu biết mà chẳng làm chẳng thấy hợp Pháp, lìa chẳng thấy khởi chẳng thấy diệt, chẳng có đi lại, Trí của hiện tại. Cũng chẳng biết Pháp đã thành chưa thành, tùy Phật niệm Hành chẳng niệm Tướng. Cũng chẳng phải tốt, chẳng phải Chủng Tính, chẳng phải tụ nhóm theo (Quần Tù), chẳng phải Phương Thổ, chẳng lao nhọc tận, chẳng dùng biết **không có** (vô), chẳng phải biết, chẳng phải người trong sạch (Nhân Tịnh), chẳng phải Pháp nói, chẳng phải lợi của Ta chẳng phải lợi của kẻ khác, chẳng phải Pháp Luật, chẳng phải Hành, chẳng phải trừ, chẳng phải niệm thân, chẳng phải nhớ người (niệm nhân) ở tất cả Pháp Hành. Chính vì thế cho nên gọi là **Niệm Phật** làm Chính Quy của tất cả Pháp, làm Tạng của Vô Úy Trì Nghĩa đó. Diệu Nguyên xong, mãn Đạo bên trên, dùng chuẩn bị điều tĩnh các Định. Gốc của tất cả Đức chẳng do Trí ấy, tự theo Pháp sinh chủng tính, tướng tốt. Hành ấy tự nhiên, không có Tà Hành, không có Đoạn Hành

Đấy là Bồ Tát hay học Trì của vô lượng Môn vi mật, làm bất thoái chuyển nơi Đạo của Vô Thượng Chính Chân. Tại sao thế ? Đấy là từ Hạnh của chúng sinh mà đến vô lượng, được Trì của Hạnh

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

_Pháp Không (trống rỗng) không vọng làm

Vì Đạo đừng tự ý

Phụng Kinh mà chẳng loạn

Tức là mau được Trì

Nghĩa Kinh ấy vi diệu

Trì vô cực, thường niệm

*_ Người học **văn, tư, Tuệ***

Mới được thành Đạo Hạnh

Bồ Tát được Trì này

Thường hành, luôn tinh tiến

Mười phương chư Phật ấy
Nói Pháp, liền được nghe
Tất cả hay thọ trì
Giữ Nghĩ, chính chẳng quên
Ý giải như Nhật Minh (mặt trời sáng tỏ)
Tự ý Vi Diệu Hạnh
Đến nơi Pháp vô thượng
Mở rộng Môn **Đại Trì**
Tất cả là được **Hướng**
Vì hay ủng hộ Kinh
_ Giả sử tất cả người
Tận kiếp cũng khó nghe
Thấy hay giải các Kết
Trí ấy chẳng thể cùng
Bậc ngồi Thượng Đạo đó
Được làm Pháp Vương Tử
Sau thường hộ trì Pháp
Nội Tính (Tính bên trong) thích Kinh này
Nơi Bồ Tát quý trọng
Mười phương Phật cũng yêu
Danh dự trùm nơi đời
_ Hành đây làm vô lượng
Tám mươi ức chư Phật
Lúc chết đều được thấy
Tất cả đều trao tay
Tiếp nối hành Trì này
_ Nếu ở ngàn kiếp trước
Gây tạo hạnh chẳng lành
Một tháng có thể trừ
Chỉ nên giữ Kinh này
Nơi Bồ Tát hưng Phước
Ức kiếp đến gom chứa
_ Người khéo tụng Trì này
Một ngày có thể bằng
Niệm ý như cường ý
Suy tư Thượng Trì này
Hướng hành mọi gốc Đức
Đều thành Chí Giác Đạo
_ Giả sử người ba cõi
Tất cả đều là Ma
Chẳng thể hãm hại được

Người chỉ hành Kinh đó
Là nói **Huyền như Đế** (chân thật)
Thiết yếu của Cực Pháp
Chư Phật từ đây ra
Nơi sinh ra Đạo Ý
_ Xưa, lúc Ta học Đạo
Được quyết ở **Đỉnh Quang**
Như hăng sa đảnh Phật
Ta đều ở trong, thấy
Muốn nghe mười phương Phật
Đã nói đều hiểu biết (giác thức)
Nên chuyên tập Kinh đó
Tất cả mau chóng được.
_ Nếu nguyện nghiêm nước Phật
Hợp thành chúng Đệ Tử
Tướng sáng, tùy hình tốt
Nên theo Kinh này, được
Hay trừ niệm phóng dật
Bảy ngày chuyên suy nghĩ
Tám mươi ức Phật đến
Cùng trao cho Trì này
Chẳng dùng Ý nghĩ Ý
Cũng chẳng nghĩ Vô Ý (không có ý)
Ý mà chẳng có nghĩ
Sau đó mới được Trì
Nên hiểu kỹ Kinh này
Đừng có quên nơi Đạo
_ Được Trì này như biển
Lại chẳng cần tiền của
Muốn an các Trời, Người
Tất cả nguyện không khó
Đây là Toà của Đạo
Chỉ nên Chính Ý hành

Lại Xá Lợi Phất ! Bồ Tát có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- _ Đã chán ghét nơi ái dục
- _ Tự mình không có gây hại cho chúng sinh
- _ Dem tất cả điều có được để làm bố thí
- _ Không có mệt mỏi chán nản, ngày đêm vui với Pháp

Lại có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- _ Hay quen ở trong ao đầm, núi non
- _ Hành Pháp Nhẫn thâm sâu chẳng hãm mộ lợi dưỡng ấy
- _ Hành vô lượng Thí
- _ Chẳng tiếc thân mệnh

Lại có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- 1_ Vào nghĩa của tám chữ
- 2_ Tụng, nói thường đã điều ý
- 3_ Tính bên trong (Nội Tính) hợp với Pháp Yếu đó
- 4_ Khuyên hành Hạnh của Đạo lớn.

Bồ Tát như đây làm sẽ mau được Trì.

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

_ Nên vớt Dục Khổ Hạnh

Mau buông Địa ngu si

Không tự ý làm ác

Ác khiến đoạ Ác Đạo (nẻo ác)

Là chẳng làm Cận (Thiếu cận) ấy

Chẳng biết việc lợi danh

Ái nhĩn (mắt yêu thương) nhìn mọi người

Đều quý như được Sắc (sắc đẹp)

Mọi người có chỗ tranh

*Đều do **Tham** làm gốc*

Nên gấp rút dứt hết

Vớt điều đó, được Trì

_ Người muốn Pháp, ngày đêm

Buông việc khác, cầu Đạo

*Được Trì rồi Tâm **Hướng***

Đấy đã thường thấy Kinh

Nhàn rồi tập Phật Giáo

*Trụ **đây** (thử) chẳng biết **đấy** (bỉ)*

Kham nhẫn không phóng dật

Thường như cứu đầu cháy (cái đầu bị bốc cháy)

*_ Pháp chẳng dựa **biết Lợi***

Cũng chẳng có thân cầu

Thấy, mất nên vớt Lợi

Nhân dùng Lợi làm Hạnh

Thích thay ! Được Phật Giáo

Kính Phật Pháp làm Trí

Kẻ Trí chẳng tham Lợi

Hướng chi người hành Pháp

Phật từ lâu đã thành

*Cho nên buông lợi cầu
Nên nghĩ nghĩ tám chữ
Khéo viết giữ Kinh này
Thường tụng dùng điều hoà
Cũng dùng khai hoá người
Được ngồi Đại Trí Thụ (dinh thụ Đại Trí)
Tất cả thấy mười phương
Vô lượng Phật trước mặt
Khuyên thành **Đạo Đức** ấy*

Lại Xá Lợi Phất ! Bồ Tát có bốn Đức làm Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- 1_ Thường niệm chư Phật
- 2_ Chẳng có Hạnh Tà
- 3_ Mau trừ Hành Cái (ngăn che)
- 4_ Được vào Trì của vô lượng môn vi mật

Này Xá Lợi Phất ! Xưa kia, cách nay vô ương số chẳng thể tính Kiếp. Lúc đó có Đức Phật tên là **Bảo Thủ Diệu Vương**, hiệu là **Như Lai Chí Chân Đẳng Chính Giác, Minh Hạnh Thành Vi Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ Đạo Pháp Ngự Thiên Nhân Sư Vi Phật Chúng Hữu** độ vô lượng người. Lúc sắp diệt độ thời có vị Chuyển Luân Vương tên là **Quang Bình**. Thái Tử của vị ấy tên là **Vô Niệm Đức Thủ** đã một ngàn tám trăm tuổi, theo Phật được nghe Trì này, rồi liền phụng hành. Lại bảy ngàn năm chưa từng nằm ngủ. Lại bảy ngàn năm chưa từng khởi Thân yêu. Lại bảy ngàn năm chưa từng nghĩ đến tài lợi. Lại bảy ngàn năm một lòng nhớ hành chưa từng nghiêng dựa. Lúc đó liền thấy chín mươi ức Phật, đều nghe nói Pháp, đều theo thọ trì. Liền làm Sa Môn trong chín vạn năm, dùng Trì của vô lượng môn vi mật đó, giải nói cho mọi người ở trong một đời, thành tựu tám mươi ức người, khiến hành Đạo của Vô Thượng Chính Chân, dụ tiến khiến xuất gia, lập Địa Bất Thoái Chuyển.

Khi ấy trong Chúng có vị Tôn Giả Tử tên là **Nguyệt Hạnh** nghe Pháp Yếu đó, tận tâm nguyện ưa thích. Dùng gốc của Đức đó, gặp bảy mươi ức Phật, đều từ Trì được bên trên đạt được vô lượng Biện của các Bồ Tát. Sau đó ba kiếp đều thấy chư Phật, khi ba kiếp hết thời Nguyệt Hạnh được thành Phật tên là **Đỉnh Quang**, hiệu là **Như Lai Chí Chân Đẳng Chính Giác, Minh Hạnh Thành Vi Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ Đạo Pháp Ngự Thiên Nhân Sư Vi Phật Chúng Hữu**

Lại Thái Tử **Vô Niệm Đức Thủ** ấy, bậc giảng nói Pháp tức ngày nay là Đức Phật **Vô Lượng Thọ** ở phương Tây

Các Bồ Tát trong đời Hiền Kiếp này, nghe Pháp đó, nguyện vui thích đều trừ bỏ được hành sinh tử trong bốn mươi vạn kiếp sau.

Lại người học đó muốn mau thành Phật. Nếu được Kinh đó, như có Nguyên vui thích Ý của Đạo Hạnh. Tức người đó sẽ đứng ở Địa Bất Thoái Chuyển, đều là Đạo của Vô Thượng Chính Chân hướng chi là viết, trì tụng, hành. Tất cả người dân chẳng thể đo lường, nói được Phước ấy

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

_ Người thường tu niệm Phật

Chúng Tà chẳng thể hại

*Hành **Cái** (che đậy) dùng mau trừ*

Được Diệu Vô Lượng Trì

Nghe Kinh, Tâm nguyện vui

Viết, giữ, kính, phúng tụng

Trời Người chẳng thể tính

Phước rộng không có lượng

Sinh ra, liền thấy Phật

Tin hướng, chẳng lay động

Thẻ Giải thâm Kinh yếu (điều thiết yếu của Kinh thâm sâu)

*Mau hiểu **Thượng Đạo** này*

*Được **Trì**, chặt nẻo ác*

*Chẳng mất **Định**, đại tài*

Sắc đẹp thường thấy Phật

*Liền đến **Giác Thượng Đạo***

_ Tôn Giả Tử nghe giữ

Liền truy biết Túc Mệnh

Thấy Phật chín mươi ức

Được Đạo, như Nguyên ấy

Nếu muốn mau thành Phật

Đạo Lực giáng chúng Ma

Muốn mãi trăm tướng Phước

Hành đây, chẳng có khó

Coi đầy như sông Hằng

Gom báu đem bố thí

*So Phước viết **Trì** này*

Chẳng thể nào sánh được

Này Xá Lợi Phất ! Bồ Tát hành **Trì** đó có tám vị Đại Thần ở trong núi Tuyết cùng nhau nhìn giúp. Tên các vị ấy là: **Dũng Quyết Thần, Quả Cường Thần, Nhiều Dụ Thần, Hùng Mạnh Thần, Thể Hạnh Thần, Thanh Khiết Thần, Nan Thắng Thần, Đa An Thần**. Các vị Thần này đều đến, thường nên tắm gội sạch sẽ, mặc quần áo, màu sắc chính, kính hành. Thương nhớ (từ niệm) chúng sinh, nghĩ Pháp Yếu đó, Thần diện (khuôn mặt của vị Thần) chẳng xa, đều an định tụng.

Lại có tám vị Bồ Tát, nay ở tại cõi Trời **Dục Hạnh**, thường nên giữ nhớ. Tên các vị ấy là: **Vô Ái Thiên, Duyệt Khả Thiên, Trí Quang Thiên, Hoài Kim Thiên, Tích Tập Thiên, Nguyễn Mãn Thiên, Tinh Vương Thiên, Hạnh Thắm Thiên** đều sáng suốt hành Trì này. Cần chân thật duy trì mà thường cung kính như ứng hành **Vi Diệu Pháp Nhân** không được xem nhẹ, thử dùng"

Lúc nói Pháp đó thời hằng hà sa đấng Bồ Tát đều được Trì đó mà chẳng thoái chuyển, sáu mươi vạn vạn Trời và Người chưa phát Ý Đạo, nay đều phát khởi đạo của Vô Thượng Chính Chân.

Hiền Giả Xá Lợi Phất bạch Phật rằng:"Nên dùng tên nào gọi Kinh này?"

Đức Phật nói:"Thiết yếu của Pháp đó gọi là **Vô lượng môn vi mật chi trì**. Một tên gọi là **Thành Đạo Giáng Ma được Nhất Thiết Trí**. (Các ông) nên phụng trì"

Đức Phật nói điều đó xong thời (hết thấy) đều vui vẻ thọ nhận.

PHẬT NÓI KINH VÔ LƯỢNG MÔN VI MẬT TRÌ (Hết)

10/01/2010